

Börtönbüntetésre ítélte a törvényszék a lépcsőházban lövöldöző rendőrt

A Fővárosi Törvényszék 2018. február 6-án emberölés büntettének kísérlete és lőszerrel visszaélés büntette miatt 5 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte azt a volt rendőrt, aki többek között a fegyverével egy társasház lépcsőházában lövöldözött és majdnem meglötte az ott dolgozó társasházkezelő cég alkalmazottját. A zaklatás vétsége miatt indult büntetőeljárást a bíróság megszüntette.

Az ítélet szerint az ittas állapotban lévő T. R. vádlott 2016. november 24-én – mivel a pihenését megzavarták – agresszív hangnemben, rendőri mivoltát hangoztatva felszólított két munkást, akik egy Budapest XXI. kerületében található társasház pincéjében elektromos vezetékrendszer építettek ki, hogy ha nem fejezik be a fűrást, elvágja az egyikük nyakát, illetve felmegy egy bárdért, valamint a pisztolyáért és lelövi őket.

A bíróság az ítéletében megállapította azt is, hogy a vádlott 2016. december 1-jén ittasan és gyógyszerektől bódult állapotban tartózkodott egy budapesti társasház tűzlépcsőházában, szolgálatra alkalmatlan állapotban, pisztolyt tartva magánál. A vádlott, miután meglátta a tűzlépcső ajtajában a lépcsőházban dolgozó társasházkezelő cég alkalmazottját, aki egy molnárkocsit helyezett el a lépcsőházban, annak ellenére szólította fel arra, hogy „Rendőrség, jöjjön ki!”, hogy nem volt indokolt rendőri intézkedést kezdeményezni. A sértett nem törődött a vádlottal, becsukta maga mögött a tűzlépcső ajtaját és bement egy irodába. A vádlott ekkor négy lövést adott le a tűzlépcsőház mennyezetébe. A sértett nem hallotta a lövéseket, azonban félt attól, hogy a vádlott ellopja a molnárkocsit, ezért visszament érte, kihúzta azt a lépcsőházból az irodahelyiség folyosójára, majd bezárta maga mögött a tűzlépcső ajtaját. A vádlott ezzel egyidőben lövést adott le az ajtó mögött tartózkodó sértettre. Csak a szerencsének volt köszönhető, hogy az átlagos löszertől eltérő, nagy roncsoló hatású, úgynevezett expanzív lövedék – amely áthatolt az ajtón és a szemközti falban állt meg – nem találta el a sértettet, aki ekkor már az ajtó mellett állt.

Az expanzív típusú lőszer tartására nem volt engedélye a vádlottnak.

A vádlott elismerte ittasságát, gyógyszeres bódult állapotát, a munkások megfenyegetését, a lövéseket leadását, valamint azt is, hogy a lövedékek csak a véletlennek köszönhetően nem találták el a sértettet. Tagadta ugyanakkor, hogy látta volna a sértettet vagy le akarta volna löni őt. Védekezése szerint ittassága miatt lövöldözött rágcsálókra és csak azért kiáltotta, hogy „Rendőrség, jöjjön ki!”, mert így akart meggyőződni arról, hogy ott, ahová a rágcsáló beszaladt nem tartózkodik senki. Ennek nyomatókosítása miatt lőtt a levegőbe, majd a rágcsálóra. Kijelentette, hogy a löszert üzletben vásárolta, így nem tudott arról, hogy expanzív, ekként tilalmazott forgalmazású löszert kapott.

Védekezése szerint a társasház kezelő cég alkalmazottja sérelmére elkövetett cselekmény nem emberölés, hanem foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés, valamint fegyveresen elkövetett garázdaság volt. A két munkás megfenyegetését a védő zaklatás vétségének értékelte.

A törvényszék a vádlott bűnösségét többek között részben a terhelti ténybeli beismerő vallomásra, a sértetti nyilatkozatokra, a kamerafelvételekre és szakértői véleményekre alapította.

Az emberölés kísérlete kapcsán a bíróság kifejtette, hogy a vádlotti védekezést azért nem fogadta el, mert annak tartalma szerint nem figyelmeztetett, hanem éppen ellenkezőleg, felszólított valakit a rendőri mivoltának hangoztatásával. A bíróság szerint a vádlott szándékosan nem akarta lelőni a sértettet, azonban tisztában kellett lennie azzal, hogy az ajtó mögött bárki tartózkodhat és a lövés okozta sérülés miatt akár meg is halhat, így ennek következményeibe belenyugodva, irányzott lövést adott le az ajtóra. Az indoklás szerint ezért nem volt megállapítható sem a foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés, sem pedig a fegyveresen elkövetett garázdaság büntette.

A törvényszék rámutatott arra, hogy a kényszerítés megállapításának feltétele többek között az lett volna, hogy az elkövető részéről kifejtett fenyegetés jelentős érdeksérelemet okozzon. A bíróság álláspontja szerint nem tekinthető jelentős érdeksérelemnek a fűrés befejezése érdekében hangoztatott fenyegetés, mert ezek a munkálatok nem voltak létfontosságúak.

A törvényszék szerint a vádlott nem vitásan élet és testi épség elleni fenyegetést alkalmazott akkor, amikor a két munkást megfenyegette, azonban ezzel célja a két sértett megfélemlítése volt. Ezzel a cselekményével pedig nem a kényszerítés büntetettét, hanem a zaklatás vétségét követte el. A zaklatás vétsége miatt az eljárás megszüntetést a bíróság azzal magyarázta, hogy a bűncselekmény csak magánindítványra büntethető, amivel a sértett az elkövető megbüntetését kéri. Mivel a sértettek nem kérték a vádlott megbüntetését, a nyilatkozat hiánya eljárási akadályt jelentett, ezért magánindítvány hiánya miatt az eljárást e bűncselekmény miatt meg kellett szüntetni.

A bíróság enyhítő körülményként értékelte többek között a megbánást, a számos dicsérettel jutalmazott rendőri múltját és a kísérletet. Ellenben súlyosító körülményként értékelte az ittasságot, és azt a társadalmi bizalomvesztést, amely rendőri mivoltából eredt.

A vádlottal szemben kiszabható büntetés 5 évtől akár 22 és fél évig is terjedhetett volna. A bíróság a törvényi minimumhoz közeli büntetést az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyával magyarázta.

A vádlottat eltiltotta a közügyek gyakorlásától és a lőfegyverek használatával kapcsolatos foglalkozás gyakorlásától is.

Az ítélet nem jogerős, mert az ügyész fellebbezést jelentett be a büntetés súlyosítása és a kényszerítés megállapítása miatt, míg a vádlott és a védő a büntetés enyhítése és téves jogi minősítés miatt élt jogorvoslással.

A bíróság még a tárgyaláson elrendelte a vádlott előzetes letartóztatását, melyet a nem jogerősen kiszabott szabadságvesztés mértékével magyarázott. Ezt a döntést a vádlott és a védő fellebbezte meg.

Másodfokon a Fővárosi Ítéltábla jár el.